

A sport összetartó erejével emlékeztünk

Idén már 18. alkalommal került sor arra a sporttalálkozóra, melyet Vinkovciban Robert Bajtal horvát kollégánk tiszteletére rendeztek. A magyar-horvát barátságunk köszönhetően a DPSE küldöttségét is minden évben szeretettel fogadják erre az emléktornára. Idén ez a hétvége május 25-27-re esett, és kaposvári, siófoki, pécsi tagokból álló delegáció képviselte hazánkat.

Péntek délután 23-an indultunk Pécsről, majd Beremenden felszállt a 24. társunk is, így már teljes létszámmal folytattuk utunkat. A határon átkelve Eszéken csatlakozott hozzánk Erika és férje, Iván, akik a hétvégén végig a segítségünkre voltak. Közösén indultunk tovább Vinkovciba, ahol első utunk a temetőbe vezetett.

Itt szembesültünk azzal a történettel, ami Robert Bajtal kollégánk értelmetlen halálát okozta. Fiatalon vesztette életét 18 évvel ezelőtt, 2000-ben. Emlékét a megrendezésre kerülő nagyszabású sporttalálkozó is őrzi évről évre. Mi koszorúval, mécsessel és néma kegyelettel emlékeztünk rá. Ugyancsak leróttuk tiszteletünket a négy éve elhunyt Vidaković Mladen volt szakszervezeti vezető sírhelyénél is. Mladen az elmúlt évek során nagyon sokat tett a horvát-magyar barátság erősítéséért.

A megemlékezések után szálláshelyünkre mentünk, ahol egyből részesei lehettünk a horvát vendégszeretetnek. Finom frissítővel és hidegtállal vártak minket. A szobák elfoglalása után vacsoráig sétáltunk a környéken.

Szombaton 09.00-kor – Robert Bajtal emlékpólóban felsorakozva – ünnepélyes megnyitóval kezdődött a torna, ahol a fiúk fociban, a lányok röplabdában mérték össze tudásukat.

Nagyon jó hangulatú, izgalmas mérkőzésekre került sor. A fiúk a lányokat, a lányok a fiúkat buzdították. Szerintem nekünk volt a leglelkesebb szurkolótáborunk (és a legcsinosabb röplabda csapatunk). A teljesítményeinkre is büszkéek lehetünk, női röplabda csapatunk szoros végeredménnyel a második helyen végzett, a fiúk pedig jó teljesítménnyel csoportjukban szintén a másodikok lettek. A legjobb röplabdázónak járó díjat is mi hozhattuk haza, - Kiss Anita személyében.

A tétre menő, parázs összecsapásoktól sem mentes mérkőzéseket – üde színfoltként – egy játékonysági focimeccs, a sérült gyerekek, Katicabogarak csapata – Vegyes csapat játéka szakította meg. Mindenki persze egy emberként a „katicáknak” szurkolt, óriási ünneplés köszöntötte minden egyes megszerzett góljukat. A találkozót követően egyesületünk elnöke, Pesti László kisebb sportszereket nyújtott át a Katicák vezetőjének.

Az intenzív sportolást egy kis pihenés követte a szállodában, majd elindultunk a városba sétálni, fagyizni. Az esti, vacsorával egybekötött díjkiosztó gálán, ünnepélyes keretek között átvettük a kupákat, részt vettünk a játékonysági tombolasorsoláson, majd a horvát kollégákkal folytatott közös mulatozással zártuk a tornát.

Vasárnap reggel búcsút vettünk a várostól, horvát barátainktól, és utunkat Vukovár felé vettük. Elsőként tiszteletünket tettük a vukovári népiirtás áldozatainak temetőjében, ahol emlékhelyet állítottak fel. Emlékeztünk a háborúra, a harcosokra, a véttlen áldozatokra. Az emlékezést Ovcaraban zártuk, ahol sok embert kínoztak meg és mészároltak le.

Következő állomásunk Eszék volt, ahol megtekintettük a belvárost, sétáltunk egy kicsit a Dráva-parton, majd egy kitűnő ebédet követően vasárnapi kísérlőinktől, Erikától és Ivántól – kedvességüket, segítőkészségüket megköszönve – elköszöntünk.

Köszönjük a Horvát Postás Szakszervezetnek a lehetőséget, hogy részesei lehettünk ennek az élményekkel teli pár napnak, és a DPSE-nek, hogy ezzel a szuper társasággal tehetjük ezt meg.

Szerintem bármikor, bármelyikünk szívesen visszamenne...

Süléné Kriszti

Kaposvár sportkörzet vezetője

A fociról külön is egy kicsit...

2018. május végén Robert Bajtal emlékére rendezett sportnapon vettünk részt Horvátországban a DPSE színeiben. Labdarúgásban és röplabdában mértük össze tudásunkat a horvát sporttársakkal. Most a fociról szeretnék egy pár sort írni.

A torna sorsolása nem nekünk kedvezett, ugyanis egy csoportba kerültünk két olyan csapattal is, akik a végső győzelemre is esélyesek voltak. Ennek tudatában kezdtük meg első mérkőzésünket. A játék folyamán szoktuk a körülményeket, ismerkedtünk csapaton belül egymással, egymás tudásával, képességeivel, hiszen így együtt még soha nem játszottunk. Ennek meg is lett az eredménye, simának mondható vereséget szenvedtünk (4:0) Zadartól.

A második meccsre kicsit átszerveztük csapatunk összetételét és az elején számunkra még szokatlan „futsal” labdával is kezdtünk megbarátkozni. Ez az eredményben is megmutatkozott, - 4:1-re nyertünk Pogeza ellen.

A harmadik csoportmeccset ugyancsak sikerült megnyerni, - 3:1-re vertük Zágrábot. Csak ekkor derült ki, hogy rosszabb gólkülönbségünknek „köszönhetően” nem kerültünk a legjobb négy közé.

A csapat azonban nem búslakodott, hiszen egy jó hangulatú sporteseményen sikerült öregbíteni a DPSE hírnevét.

Bartal Endre
Kaposvár